

94<sup>e</sup> Jaargang, nummer 1, november 2018.

## **Troost door vreugde en vreugde door troost.**

### **Mijn dierbare,**

De voorplaat van deze brief is een hele duidelijke.

We zien de ontmoeting van Elisabeth en Maria. In het normale spraakgebruik zeggen we: Maria bezoekt haar nicht Elisabeth. Het is een moeilijke tijd voor Elisabeth. Zij is al bejaard en heeft nog geen kinderen ter wereld gebracht. Dan is ze plotseling zwanger.

De vreugde die dat enerzijds met zich mee brengt, wordt vertroebeld door het feit, dat haar man Zacharias sedert de aankondiging door de engel Gabriel niet meer kan praten. En dan is daar ineens Maria, die, zo zegt de bijbel, met spoed naar het bergland is gereisd om haar te bezoeken. En Elisabeth is vol vreugde over dat bezoek. Een vreugde die haar tot troost is in de moeizame tijd die ze beleeft.

Voor Maria is het een vreugde om haar nicht weer te zien en haar deelgenoot te maken van wat haarzelf is overkomen.

We kunnen alleen maar gissen hoe eenzaam Maria wellicht geweest is in de dagen en weken die volgden op de aankondiging van de engel.

Niet velen zullen haar verhaal als waar hebben aangenomen en het beste voorbeeld daarvan is wel haar eigen verloofde Jozef, die enorme twijfels had over haar vertelling.

Maria omarmt Elisabeth en troost haar, met vreugde als gevolg. Zo leidt vreugde tot troost en troost tot vreugde.

We kennen hetzelfde gebeuren, als twee jonge mensen besluiten om hun leven voortaan samen te gaan delen. Ze gaan samenwonen en in het beste geval gaan ze ook trouwen.

Het verlaten van het ouderlijk huis brengt, naast begrip ook een gevoel van verlies met zich mee; soms zelfs van verdriet. Maar deze gevoelens worden vaak getemperd of zelfs weggenomen door het uitzicht op een mooi en goed leven samen en met name ook door een huwelijksfeest. Zo'n feestelijke, gezamenlijke gebeurtenis brengt vreugde en door die vreugde wordt je getroost. Het kan echter ook zo zijn, dat het verlaten van het ouderlijk huis door de broers en/of zusters die achterblijven als een enorm gemis wordt ervaren. Dan is er "troost".

### **In vroeger dagen werd er, als je bij iemand binnen kwam**

vaak gezegd: " Wil je een bakkie troost"?

In de Joodse traditie wordt stevast getroost met een kop kippensoep.

En ook de koffie met cake na een begrafenis of crematie heeft ten diepste de bedoeling om je te troosten. Je te laten troosten door de warmte van de koffie, die je ook weer een opkikker geeft.

Als mensen met elkaar is dat ook een van de dingen die aan ons gevraagd zijn. Als Christus tot ons zegt: hebt elkander lief, dan bedoelt hij ook zeker dat we elkaar in tijden van moeilijkheden dienen op te zoeken en te troosten. Vaak kunnen we die problemen of moeilijkheden niet wegnemen, maar alleen al onze aanwezigheid, ons medeleven, kan degenen die het aangaat tot troost en vreugde zijn.

Mensen die ziek zijn of allerlei lichamelijke dan wel geestelijke moeilijkheden ondervinden hebben vaak niet eens het grootste probleem met hun beperkingen. Wel ondervinden ze, dat door de afwezigheid van mensen die hen steunen en troosten alles veel zwaarder gaat wegen.

Met name de eenzaamheid is een last die vele zieken moeten dragen, maar die voor evenzovele ook ondraaglijk blijkt te zijn. Daarnaast is het voor veel zieken ook heel moeilijk om hulp, medeleven en medelijden te accepteren, ook al is dat nog zo goed gemeend. Natuurlijk kunnen niet alle problemen opgelost worden.

Het is een utopie om te denken dat we al het leed ongedaan kunnen maken of kunnen wegnemen. Maar iedereen wil wel op zijn tijd getroost worden.

Doordat we getroost worden, verzoenen we ons uiteindelijk toch met de dingen die we in het leven als vervelend of pijnlijk ervaren.

Doordat je je pijn of verdriet met anderen kunt en mag delen, vinden we wegen om er mee om te gaan.

Soms zoeken we ook naar mogelijkheden om, buiten andere mensen, toch met pijn, verdriet of andere emoties om te gaan.

We ontsnappen in drank, drugs en wat dies meer zij.

## **Wij christenen beschouwen troost als een vast**

onderdeel van het geloof. In het nieuwe Testament kondigt Jezus aan dat Hij terugkeert naar de Vader, maar dat Hij de Trooster en Helper zal zenden. Als het slecht met ons gaat zoeken we dan ook vaak in gebed het gezelschap van de H. Geest op en vinden daar troost bij. Bidden en een kaarsje opsteken sterken ons dan in deze negatieve tijden. En bij dat bidden worden dan weer vaak teksten genomen uit de Psalmen, zoals bijv. " De Heer is mijn Herder."

En ook dan ondervinden we vaak een gevoel van vreugde, van bevrijding, maar ook van acceptatie en berusting.

Uiteindelijk is het de vaste waarde van het geloof, die ons helpt zowel troost te zoeken, als te vinden en te accepteren.

In deze komende overgangstijd naar de winter, waarin we nog volop genieten van de herfst met zijn prachtige kleuren en bladhoudende struiken en bomen, wens ik je de kracht om bewust troost te zoeken, bij anderen en bij de Trooster.

Met een hartelijke herfstgroet van je moderator,

Diaken John Versteeg.

## Bidden met de Paus:

- dat de volken van Europa hun geloofswortels weer vinden
- dat alle christenen zich blijven inzetten voor de armen, de verdrukten en de uitzichtlozen, met name voor de vluchtelingen.